

Moment de început

Florianruse

Valul mă tot ia,
de-un timp, nu contest,
și-un gând se reia:
«Hm, să fie-acest
"Chiar crezi c-a trăi
moartea-i a-ți clădi?" -
mod de-a șovăi
și-n minte-a-ți sădi:

"Cum oare-aș putea
viața-mi făuri,
fără a avea
pentru ce muri?"?»

Poate,-și zise-un el
doritor de-a ști,
însă-i și un fel
de a te prosti.
Și-i veni în gând,
mai apoi, abrupt,
ziua- ceea când
lumea i s-a rupt...